

ΕΠΙΚΗΔΕΙΟΣ ΛΟΓΟΣ ΓΕΡΟΝΤΙΣΣΑΣ ΜΑΡΙΑΣ

ΙΕΡΑ ΜΟΝΗ ΓΕΝΕΘΛΙΟΥ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ ΑΣΤΕΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

28 Ιουνίου 2016

Μητροπολίτου Βελγίου Αθηναγόρου

Σήμερα συγκεντρωθήκαμε ἐδῶ γιὰ νὰ συνοδεύσουμε τὴν Γερόντισσα Μαρία στὴν τελευταία κατοικία της, ἀφοῦ προηγουμένως προσευχηθήκαμε γιὰ τὴν αἰώνια ἀνάπαυση τῆς ψυχῆς της καὶ τὴν συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν της, ἀλλὰ καὶ γιὰ νὰ εὐχαριστήσουμε ἐπίσης τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστὸ γιὰ ὅλες τὶς δωρεές ποὺ δεχθήκαμε ἀπὸ τὴν Γερόντισσα, ἢ ὅποια ἀφιέρωσε τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς της στὸν Χριστὸ καὶ τὴν Ἐκκλησία Του.

Ἀλλὰ πῶς βιώνουμε ἓνα τέτοιο γεγονός στὴν Παράδοση τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας μας; Εἶναι σαφές ὅτι τὸ νόημα τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου στὴν Ἐκκλησία μας συνδέονται στενά. Δὲν μπορούμε νὰ φανταστοῦμε τὴν ζωὴ χωρὶς τὸν θάνατο, καὶ τὸ ἀντίθετο. Ἀλλὰ δὲν μπορούμε νὰ φανταστοῦμε τὸν θάνατο χωρὶς τὴν Ἀνάσταση.

Ὑπενθυμίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι χριστιανὸς ὅταν ἀπλᾶ ἐφαρμόζει στὴ ζωὴ του κάποιους κανόνες ἢ ζῇ μία κοινωνικὴ ζωὴ. Γίνεται χριστιανὸς ὁ ἄνθρωπος ὅταν ταπεινώσῃ τὸν ἑαυτό του καὶ φθάσῃ στὴν μετάνοια. Γίνεται χριστιανὸς ὁ ἄνθρωπος ὅταν ξεπεράσῃ τὸν ἐγωϊσμό του καὶ ἀνοίγεται στὸν Χριστό, κυρίως μάλιστα ὅταν ἀποφασίξῃ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸν Χριστό, νὰ σηκώσῃ τὸν Σταυρό του, νὰ ἀπαρνηθῇ τὸν ἑαυτό του καὶ νὰ βιώσῃ τὶς ἐντολές τοῦ Χριστοῦ. Ὁ σκοπὸς μας, τὸν ὁποῖο μᾶς ἀνέθεσε ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ποὺ εἶναι ὁ ἴδιος μὲ τὴν αἰώνια ζωὴ, δὲν εἶναι τίποτε ἄλλο, παρὰ ἡ διπλῆ ἐντολὴ τῆς ἀγάπης: ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, καὶ ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν συνάνθρωπο. Αὐτὴ ἡ ἐντολὴ εἶναι ἐπίσης ἡ βάση τῆς μοναστικῆς ζωῆς. Ἡ Γερόντισσα Μαρία θὰ μείνῃ στὴν μνήμη μας σὰν ὁ ἄνθρωπος ποὺ εἰσήγαγε στὴν Ὁλλανδία τὸν ὀρθόδοξο μοναχισμό, ὅπως τὸν ἐγνώρισε καὶ ἔζησε στὴν Ἑλλάδα.

Ὁ μοναχὸς, ἢ μοναχὴ, δίνει τὴν ζωὴ του γιὰ τὸν κόσμο, ἐργάζεται μὲ τὴν ἄσκηση καὶ τὴν προσευχὴ, δὲν ἐπιδιώκει διαφοροτικὸ σκοπὸ ἀπὸ

ἐκεῖνον πού ἔχει ὁ κάθε χριστιανός. Ἐπειδὴ ὁ κόσμος συχνὰ ξεχνάει τὸν Θεό, καὶ ἐπειδὴ οἱ καθημερινὲς φροντίδες γίνονται οἱ αἰτίες τῆς ἀπομάκρυνσης τοῦ ἀνθρώπου ἀπὸ τὸν Θεό, ὁ μοναχὸς ἀποσύρεται ἀπὸ τὸν κόσμο καὶ προσανατολίζει τὸν νοῦ του ἀνοιχτὰ καὶ χωρὶς σταματημὸ στὴν σκέψη τοῦ Θεοῦ. Ὁ μοναχισμὸς μὲ αὐτὸ τὸν τρόπο γίνεται μία πνευματικὴ διακονία στὴν ζωὴ τῆς Ἐκκλησίας. Γι'αὐτὸ μία Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία χωρὶς μοναστήρια εἶναι ἀδιανόητη. Ὁ μοναχὸς μὲ τὸ παράδειγμά του βοηθάει τὸν ἄνθρωπο νὰ νικήσῃ τὰ ἐμπόδια τοῦ κόσμου καὶ νὰ ἀκολουθήσῃ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ.

Τὰ Εὐαγγέλια μᾶς δίνουν τὶς κατευθύνσεις γιὰ νὰ φθάσουμε στὸν Θεό. Στὴν Ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία καὶ στὴν Παραβολὴ τῆς Τελικῆς Κρίσεως ὁ Χριστὸς μᾶς λέει καθαρὰ πῶς πρέπει νὰ εἶναι ἡ ζωὴ μας: μία ζωὴ θεανθρώπινη, σὲ μόνιμη σχέση μὲ τὸν Θεό, μὲ μοναδικὸ σκοπὸ νὰ ἀναζωογονήσῃ τὸν ἄνθρωπο, καὶ εἰδικώτερα τὸν ἐκκοσμηκευμένο κόσμο.

Μὲ τὴν πίστη καὶ τὴν ἀκτινοβολία τῆς πνευματικῆς ζωῆς τοῦ μοναχισμοῦ θὰ εὔρουμε τὴν δύναμη γιὰ νὰ πλησιάσουμε τὸν κόσμο. Ὁ χριστιανισμὸς δὲν εἶναι μία καινούργια ἠθική. Εἶναι μία καινούργια ζωὴ πού συνδέει ἀπ' εὐθείας τὸν ἄνθρωπο μὲ τὸν Θεό.

Ἡ Γερόντισσα Μαρία, γεννήθηκε στὴν Χάγη, χωρὶς νὰ λάβῃ χριστιανικὴ μόρφωση, ἀλλὰ μεγάλωσε σὲ μία οἰκογένεια πού εἶχε μεγάλη ἀγάπη γιὰ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὴν φύση.

Ὅστοςο εἶχε μεγάλο ἐνδιαφέρον γιὰ τὰ μεγάλα ἐρωτήματα τῆς ζωῆς καὶ ἔγινε χριστιανὴ σὲ ἡλικία 18 ἐτῶν. Ἐγινε μοναχὴ στὸ ὀρθόδοξο μοναστήρι τῆς Χάγης, ἀλλὰ ἔψαχνε πάντοτε νὰ γνωρίσῃ περισσότερο τὴν ὀρθόδοξη παράδοση, καὶ ἔτσι πῆγε πρῶτα στὴν Σερβία καὶ μετὰ στὴν Ἑλλάδα. Ἐκεῖ αἰσθάνθηκε σὰν στὸ σπίτι της. Ἀνακάλυψε τὴν ζωντανὴ ὀρθόδοξη παράδοση, πού ὑπάρχει στὰ μοναστήρια ἐδῶ καὶ αἰῶνες. Κατάλαβε ὅτι ἔπρεπε νὰ κάνῃ ἓνα νέο ξεκίνημα. Στὴν ἴδια παράδοση, μὲ λίγο διαφορετικὴ νοοτροπία καὶ συνήθειες. Ζοῦσε ἀποφασισμένη νὰ περάσῃ ὅλη τὴ ζωὴ της σὲ μοναστήρια τῆς Ἑλλάδος.

Μετὰ ἀπὸ πολλὴ σκέψη, πολλὴ προσευχὴ καὶ πολλὲς συμβουλὲς πνευματικῶν πατέρων, καθὼς καὶ τῆς Γερόντισσας ἡγουμένης της, ἡ Γερόντισσα Μαρία μετὰ ἀπὸ 13 χρόνια στὸ ἐξωτερικόν, ἐπέστρεψε. Δὲν θὰ

ξεχάσω ποτέ ότι με επισκέφθηκε στο νοσοκομείο κατά την διάρκεια της μεγάλης μου παραμονής λόγω άτυχήματος το 1985.

Με την επιστροφή της στην γενέτειρά της ή Γερόντισσα Μαρία φιλοξενήθηκε από τον αείμνηστο αρχιμανδρίτη πατέρα Παχώμιο (το 1986) και έγκαταστάθηκε στο σπίτι στον κήπο του μοναστηριού στο Saint-Hubert. Το 1989 μετακόμισε στο Άσπεν για να ιδρύσει ένα νέο μοναστήρι. Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης πρώην Βελγίου κ. Παντελεήμων την δέχθηκε στην Ίερά Μητρόπολη και στις 8 Σεπτεμβρίου 1989 έκανε τον άγιασμό στον θεμέλιο λίθο αυτού του μοναστηριού.

Οί πέντε μοναχές και δύο δόκιμες που θέλησαν να μονάσουν στην Ίερά Μονή προέρχονται από διαφορετικές εθνικότητες. Πώς αποφάσισαν να έρθουν εδώ ή κάθε μία, είναι για λόγους μὲν διαφορετικούς αλλά και μιὰ προσωπική ιστορία. Ήρθαν από διαφορετικές χώρες και όμιλούν και διάφορες γλώσσες, αφού προέρχονται από διαφορετικά περιβάλλοντα. Είναι μιὰ πρόκληση να ζήσουν σε μιὰ κοινοβιακή ζωή, αλλά ή σοφία της Γερόντισσας Μαρίας επέτυχε να ύπάρχει μιὰ ζωή άρμονική μεταξύ των μοναζουσών, γεμάτη άγάπη και ύπακοή στην Καθηγουμένη της Ίερας Μονής. Τοῦτο είναι δυνατόν να πραγματοποιηθῆ όταν το Εὐαγγέλιο είναι ή κατευθυντήρια γραμμή και όταν με ταπείνωση και εὐγνωμοσύνη ακολουθούμε την εὐλογημένη και άγία παράδοση της άρχαίας άσκητικῆς μοναστικῆς ζωῆς. Ὑπό την εὐλογημένη καθοδήγηση της Γερόντισσας Μαρίας οί μονάζουσες μπόρεσαν να διατηρήσουν πολὺ καλές σχέσεις με μοναστήρια της Ελλάδος και της Κύπρου, της Άγγλίας και της Γαλλίας, ὥστε να είναι μιὰ ζωντανή συνέχεια του μεγάλου δένδρου του Ὁρθοδόξου Μοναχισμού. Ζοῦν την ὀρθόδοξη μοναχική ζωή, άκόμη κι εδώ στην άπομακρυσμένη γωνιά του έκκοσμιευμένου δυτικού κόσμου, με τις εὐλογίες και τις προσευχές διαφόρων πνευματικῶν πατέρων, με την Προστασία της Ὑπεραγίας Θεοτόκου και τῶν Άγίων.

Αὐτὸ συνέβηκε επίσης χάρι στις φροντίδες του προκατόχου μου, του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου πρώην Βελγίου κ. Παντελεήμονος, ὁ ὁποῖος από την πρώτη στιγμή στάθηκε πραγματικός στοργικός πατέρας για την νέα μοναστική συνοδεία.

Ἡ Γερόντισσα Μαρία θὰ παραμείνη στην μνήμη ὅλων μας ὡς ή μεγάλη προσωπικότητα της Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας στην Ὀλλανδία.

Πάντοτε ένδιεφέρετο για μία αύξημένη θετική εξέλιξη τῆς παρουσίας τῆς Ὁρθοδοξίας στήν περιοχή μας. Προσεπάθησε άνύσταχτα ὡστε πολλοί ὀρθόδοξοι χριστιανοί νά ἔχουν μία στενή σχέση μέ τόν μοναχισμό στήν Ὁλλανδία καί διέθεσε πολὺ χρόνο καί φροντίδα στήν μετάφραση πολλῶν λειτουργικῶν κειμένων.

Τὸ 2014 ἐπεσκέφθηκε τὴν Ἱερὰ Μονὴ ἡ Αὐτοῦ Θειοτάτη Πανγιότης ὁ Οἰκουμενικὸς Πατριάρχης κ. Βαρθολομαῖος, ἀκριβῶς 25 ἔτη ἀπὸ τῆς ιδρύσεώς της.

Ἦτο γνωστὸ ὅτι ἡ Γερόντισσα Μαρία ἀγωνίστηκε πολλὰ χρόνια μέ προβλήματα υἱείας. Τὸν περασμένο μῆνα ἡ υἱεία της κατεβλήθη ἰδιαίτερώς καί ἐγνώριζε πολὺ καλά ὅτι σύντομα θὰ ἀποχωριζόταν ἀπὸ τὶς μοναχὲς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς για τὴν μετάβασή της στήν αἰώνια ζωή. Μὲ μία δόκιμη κατάφερε νά ἐπισκεφθῆ τὴν ἀγαπημένη της Ἱερὰ Μονὴ ἀπ' ὅπου ξεκίνησε, στήν Πελοπόννησο.

Θὰ συνεχίσουμε νά προσευχόμαστε ὅλοι για τὴν ψυχὴ της, καί τὴν Ἱερὰ Μονὴ πὸν ὅλοι μας ἀγαποῦμε πολὺ. Διαβεβαιώνουμε τὶς μοναχὲς ὅτι θὰ εἶμαστε πάντοτε στὸ πλευρό τους, ὡστε τὸ ἔργο τῆς Γερόντισσας Μαρίας νά παραμείνη μόνιμα στήν Ὁλλανδία, σάν ἕνας φάρος τῆς πνευματικῆς ζωῆς για ὅλους τοὺς ἀνθρώπους πὸν ἔχουν ἀνάγκη ἀπὸ νόημα, προσευχὴ καί ἀπὸ κάποιον νά ἀκούση τὸν πόνο τους.

Αἰωνία ἡ μνήμη τῆς Γερόντισσας Μαρίας! Αἰωνία ἡ μνήμη, Γερόντισσα Μαρία. Αἰωνία ἡ μνήμη!